

Bruxelles, 9.4.2019.
COM(2019) 224 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

Ocjena napretka država članica u postizanju nacionalnih ciljeva energetske učinkovitosti do 2020. i u provedbi Direktive o energetske učinkovitosti u skladu s člankom 24. stavkom 3. Direktive o energetske učinkovitosti 2012/27/EU za 2018.

1. Uvod

U prosincu 2018. Europski parlament i Vijeće Europske unije donijeli su revidiranu Direktivu o energetske učinkovitosti (EED)¹. Revidiranom Direktivom o energetske učinkovitosti postavljen je cilj energetske učinkovitosti od najmanje 32,5 %² do 2030. Direktiva sadrži i klauzulu o mogućoj reviziji na višu vrijednost kojom se povećava razina ambicija u usporedbi s naporima koji su potrebni za ostvarivanje ciljeva za 2020. Energetska učinkovitost snažan je pokretač za postizanje klimatskih ciljeva za 2020. i 2030., a ujedno je ključni sastavni dio prijedloga Komisije za „Europsku stratešku dugoročnu viziju za prosperitetno, moderno, konkurentno i klimatski neutralno gospodarstvo“³ koji je podnesen u studenome 2018.

U tom je kontekstu jasno da se ciljevi energetske učinkovitosti za 2020. ostvaruju s pomoću mjera koje omogućuju uštede energije i u sljedećem desetljeću.

U ovom je izvješću iznesen pregled napretka ostvarenog do 2017. na putu prema cilju od 20 % prije 2020.⁴ Službene europske statistike o energiji koje su države članice dostavile Eurostatu do siječnja 2019. korištene su kao primarni izvor podataka. Ovo se izvješće temelji na Izvješću o napretku u postizanju ciljeva energetske učinkovitosti za 2017.⁵, godišnjim izvješćima za 2018. koje su dostavile države članice i komplementarnim analizama provedenim 2018. Kako bi se bolje razumjeli čimbenici iza najnovijih energetskih trendova, upotrijebljena je analiza čimbenika koju su razvili Zajednički istraživački centar (JRC)⁶ i projekt Odyssee-Mure⁷.

Glavni su nalazi navedeni u nastavku.

- Nakon postupnog smanjenja u razdoblju od 2007. do 2014., u razdoblju od 2014. do 2017. potrošnja energije se povećala.
- Potrošnja primarne energije porasla je 2017. za 0,9 % u usporedbi s 2016. Konačna potrošnja energije povećala se 2017. za 1,1 %. Trenutačno su obje vrste potrošnje neznatno iznad utvrđene putanje prema cilju za 2020.
- Promjene vremenskih uvjeta⁸ jedan su od glavnih razloga za opažene fluktuacije u potrošnji energije u posljednjih nekoliko godina. Podaci za potrošnju energije korigirani za vremenske uvjete manje su nestabilni, ali također pokazuju trend oporavka od 2014. (slika 1.).
- S porastom gospodarske aktivnosti i dalje je rasla potrošnja energije. Uštede energije pomogle su ublažiti učinak tih povećanja, što je dovelo do postupnog poboljšanja energetskog intenziteta. Međutim, u posljednjih nekoliko godina, uštede energije nisu

¹ Direktiva 2018/2002/EU.

² Cilj od 32,5 % za 2030. znači konačnu potrošnju energije od 956 Mtoe i/ili potrošnju primarne energije od 1 273 Mtoe u 28 država članica EU-a.

³ COM(2018) 773 final.

⁴ Cilj za 2020. uključuje smanjenje konačne potrošnje energije u 28 država članica EU-a na najviše 1 086 Mtoe, a potrošnje primarne energije na najviše 1 483 Mtoe.

⁵ COM(2017) 687 final.

⁶ Economidou, M. i Romàn Collado, R. (2019.), *Assessing the progress towards the EU efficiency targets using index decomposition analysis 2015-2016*, Izvješće JRC-a Znanost za politiku.

⁷ <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

⁸ Iznimno topla zima 2014. dovela je do znatno niže potrebe za grijanjem te godine. Zimske temperature 2015., 2016. i 2017. bile su više u skladu s klimatskim prosjekom (iako je još uvijek ispod dugoročnog prosjeka) čime se povećala potreba za grijanjem i potrošnja energije u stambenom i uslužnom sektoru.

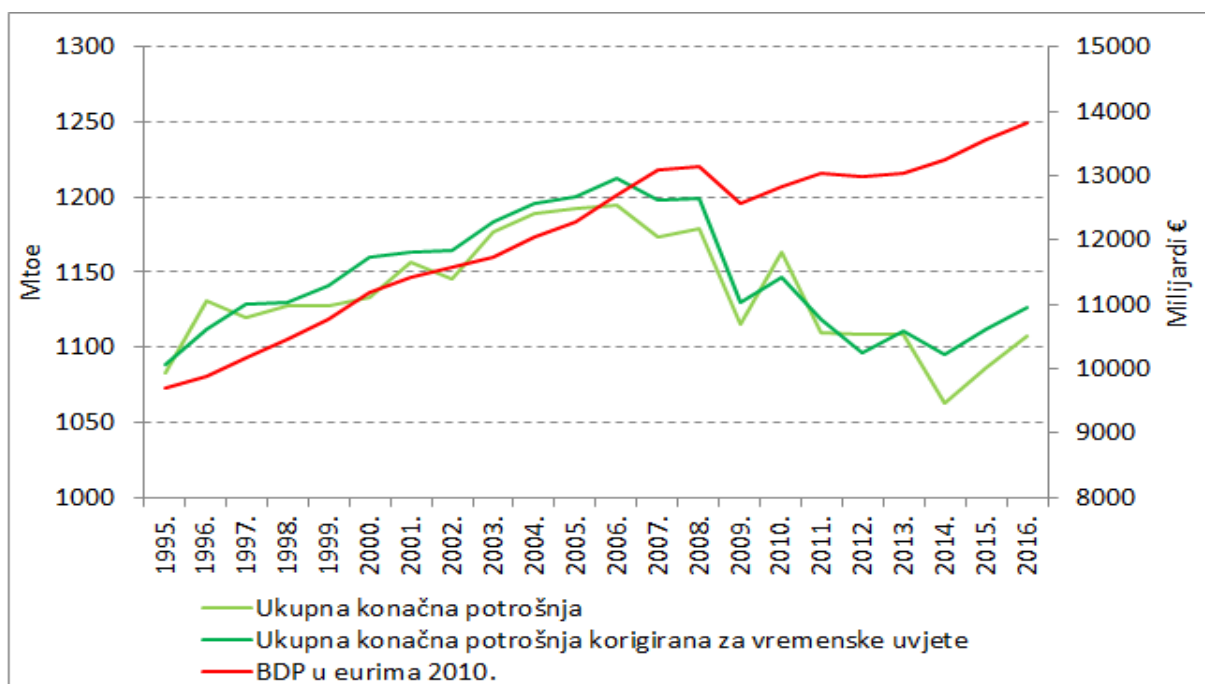
bile dovoljno velike da bi se njima ublažio učinak povećanja gospodarske aktivnosti, vjerojatno i zbog kašnjenja u provedbi politika energetske učinkovitosti u nekim državama članicama.

- Iz procjene najnovijih nacionalnih akcijskih planova za energetske učinkovitost (NAPEU-ovi) i godišnjih izvješća za 2018. jasno proizlazi da države članice zajednički ostvaruju dobar napredak u ostvarivanju ušteda energije u skladu s člankom 7. Direktive o energetske učinkovitosti. Međutim, neke države članice zaostaju i možda neće ispuniti kumulativne obveze uštede energije za razdoblje od 2014. do 2020.

Ako se trend rasta potrošnje energije zabilježen od 2014. nastavi i u sljedećim godinama, možda je u pitanje dovedeno postizanje cilja za 2020. u pogledu potrošnje primarne energije i konačne potrošnje energije. Stoga je potrebno dodatno pojačati napore kako bi se u kratkom roku ostvarile uštede energije.

Kako bi bolje procijenila trend rasta potrošnje energije i utvrdila moguće daljnje mjere, Europska komisija je u srpnju 2018. uspostavila radnu skupinu za ulaganje napora za ostvarivanje ciljeva energetske učinkovitosti EU-a za 2020.⁹ Radna skupina za sada posebno ističe potrebu za boljom mobilizacijom financijskih sredstava, povećanjem intenziteta i opsega obnove zgrada i jamčenjem ispunjavanja minimalnih standarda energetske učinkovitosti.

Slika 1.: BDP i konačna potrošnja energije korigirana za vremenske uvjete u razdoblju 1995.–2016.¹⁰

Izvor: Odyssee-Mure

⁹ Europska komisija (2019.), [Izvješće o radu Radne skupine za ulaganje napora za ostvarivanje ciljeva energetske učinkovitosti EU-a za 2020.](#)

¹⁰ Faktor korekcije za vremenske uvjete izračunan je kao omjer broja dana u sezoni grijanja (HDD) u zadanoj godini i prosječnog broja dana u sezoni grijanja u razdoblju od 1980. do 2004. Taj faktor korekcije primijenjen je na potrošnju energije za grijanje prostora u stambenom sektoru.

2. Napredak prema postizanju cilja energetske učinkovitosti za 2020.

Konačna potrošnja energije¹¹ u EU-u smanjila se za 5,9 %, s 1 193 Mtoe 2005. na 1 122 Mtoe 2017. To je 3,3 % iznad cilja konačne potrošnje energije za 2020. od 1086 Mtoe. Potrošnja se smanjivala po godišnjoj prosječnoj stopi od 0,5 % u razdoblju od 2005. do 2017., iako je silazni trend prekinut 2015. kad se konačna potrošnja energije počela ponovno povećavati (2017. povećala se za 1,1 % u odnosu na prethodnu godinu).

Veća potrošnja energije 2017. zabilježena je uglavnom u prometnom sektoru (+2,5 % u odnosu na prethodnu godinu) i industriji (+1,6%). Potrošnja energije nije se promijenila u uslužnom sektoru, a smanjila se u stambenom sektoru (-0,5%).

Udio prometa u konačnoj potrošnji energije 2017. iznosio je 34 %, a slijedili su ga stambeni sektor i industrija (svaki po 25 %), uslužni (13 %) te ostali sektori (3 %).

Potrošnja primarne energije u EU-u smanjila se za 9,2 %, s 1 720 Mtoe 2005. na 1 561 Mtoe 2017. To je 5,3 % iznad cilja za 2020. od 1483 Mtoe. U prosjeku se svake godine smanjivala za 0,8 % u razdoblju od 2005. do 2017., ali od 2015. ponovno raste. Godine 2017. zabilježen je godišnji porast od 0,9 %.

3. Nacionalni ciljevi

Do 2017. 17 država članica uspjelo je smanjiti ili zadržati razinu konačne potrošnje energije ispod hipotetske linearne putanje za postizanje procijenjenih ciljeva do 2020.¹² Međutim, potrošnja primarne energije 2017. u 15 država članica još uvijek je bila iznad hipotetskih linearnih putanja¹³. Ukupno gledajući, konačna potrošnja energije u 17 država članica (smanjenje s 18 2015.) bila je 2017. ispod okvirnog cilja konačne potrošnje energije za 2020.¹⁴ Samo je 14 država članica (smanjeno sa 17 2015.) 2017. ostvarilo ili uspjelo zadržati razinu potrošnje primarne energije ispod okvirnog cilja za 2020.¹⁵

Važno je istaknuti da za razliku od doprinosa za 2030., ne postoji obveza da se nacionalnim ciljevima za 2020. skupno ostvari cilj EU-a. Naprotiv, postoji razlika između zbroja nacionalnih ciljeva i cilja EU-a. Okvirni nacionalni ciljevi za konačnu potrošnju energije iznose 1 085 Mtoe, odnosno 1 Mtoe ispod cilja EU-a, a za potrošnju primarne energije iznose 1 533 Mtoe, odnosno 50 Mtoe iznad cilja EU-a¹⁶.

¹¹ Pokazatelji iz novih energetske bilanci Eurostata koriste se za praćenje napretka prema ostvarenju cilja energetske učinkovitosti EU-a u razdoblju 2020.–2030.

¹² Osim Belgije, Bugarske, Njemačke, Estonije, Francuske, Litve, Mađarske, Austrije, Poljske, Slovačke i Švedske.

¹³ Osim Belgije, Bugarske, Njemačke, Estonije, Irske, Francuske, Cipra, Mađarske, Nizozemske, Austrije, Poljske, Portugala i Švedske.

¹⁴ Osim Belgije, Bugarske, Njemačke, Estonije, Francuske, Litve, Mađarske, Austrije, Slovačke, Švedske, Ujedinjene Kraljevine.

¹⁵ Osim Belgije, Bugarske, Cipra, Njemačke, Francuske, Austrije, Nizozemske, Švedske i Ujedinjene Kraljevine.

¹⁶ Razlika može biti još veća s obzirom na to da se za izračun razine potrošnje primarne energije i konačne potrošnje energije za neke nacionalne ciljeve ne primjenjuje odgovarajuća metodologija.

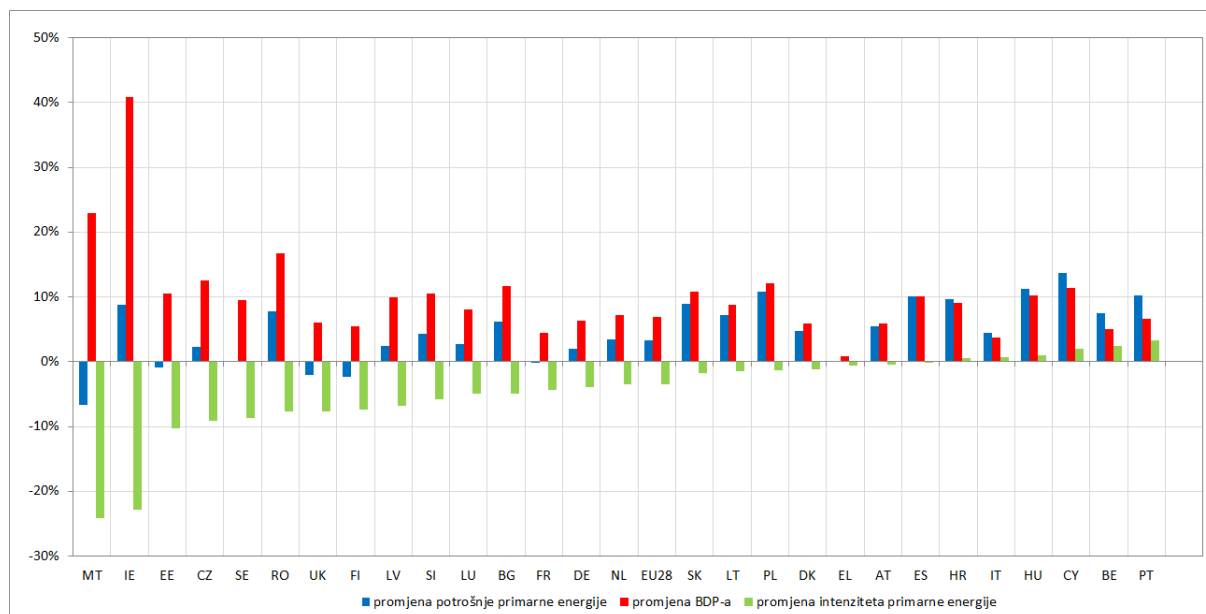
4. Trendovi potrošnje energije u državama članicama

Od 2005. konačna potrošnja energije u padu je u svim državama članicama osim u Cipru, Litvi, Malti, Austriji i Poljskoj. Međutim, u usporedbi s 2016. konačna potrošnja energije 2017. povećala se u 24 države članice, pri čemu su najveća povećanja zabilježena u Slovačkoj (+7 %), Malti (+6,7 %) i Poljskoj (+6,5 %). Najveća smanjenja zabilježena su u Belgiji (–1,2 %), Ujedinjenoj Kraljevini (–0,8 %) i Italiji (–0,6 %).

Od 2005. potrošnja primarne energije u padu je u svim državama članicama osim u Estoniji, Cipru i u Poljskoj. Zemlje s najvećim padom potrošnje primarne energije uključuju Litvu (–23,4 %), Grčku (–23,2 %), Ujedinjenu Kraljevinu (–20,8 %) i Italiju (–17 %). Međutim, 2017. potrošnja primarne energije povećala se u 20 država članica u usporedbi s prethodnom godinom, pri čemu su najveća povećanja zabilježena u Malti (+12,9 %), Rumunjskoj (+5,7 %) i Španjolskoj (+5,4 %). Estonija je zabilježila najveći godišnji pad (–4,2 %) u odnosu na 2016., a slijede je Ujedinjena Kraljevina (–1,6 %) i Irska (–1,4 %).

Trend smanjenja zaustavljen je tijekom trogodišnjeg razdoblja od 2014. do 2017. jer se u usporedbi s 2014. konačna potrošnja energije povećala u svim državama članicama, a potrošnja primarne energije u 23 države članice¹⁷. Međutim, povećanje primarne potrošnje u tom razdoblju bilo je manje od rasta BDP-a. Rezultat toga je smanjenje intenziteta primarne energije u svim osim u šest država članica (Belgija, Grčka, Italija, Mađarska, Austrija i Portugal).

Slika 2.: Relativna promjena potrošnje primarne energije (PPE), intenziteta primarne energije¹⁸ i BDP-a, 2014.–2017.

Izvor: Eurostat

¹⁷ Treba napomenuti da je 2014. bila iznimno topla zima, tako da je dio povećanja potrošnje energije posljedica korekcije na zimske temperature koje su bliže prosjeku.

¹⁸ Potrošnja primarne energije u odnosu na BDP

Kako bi bolje razumjela čimbenike koji su utjecali na nedavno povećanje potrošnje energije, Europska komisija organizirala je stručnu radionicu koja je poslužila kao podloga za izradu izvješća u kojem su prikazani pokretači nedavnih trendova u potrošnji energije¹⁹. Analiza mogućih čimbenika koji su utjecali na povećanje trendova potrošnje u godinama nakon 2014. ukazuje na to da postoje razlike među sektorima: najveći porast potrošnje energije zabilježen je u zgradama (stambenim i uslužnim) unatoč blagom trendu smanjenja 2017., nakon čega slijedi promet, dok se potrošnja energije u industriji samo neznatno povećala. Potrošnja u opskrbi energijom (proizvodnja, prijenos i distribucija) smanjila se zbog prelaska na obnovljive izvore energije u proizvodnji električne energije. U izvješću je također potvrđeno da ne postoji samo jedan razlog za povećanje potrošnje energije u EU-u od 2014. Povećanje bi djelomično moglo biti posljedica dobrih gospodarskih rezultata od 2014., djelomično niskih cijena nafte i dijelom hladnijih zima 2015. i 2016., a kombinacija navedenih čimbenika će se razlikovati od sektora do sektora.

Kako bi raspravili o rastućim trendovima u potrošnji energije i utvrdili moguća rješenja za povratak EU-a na put prema ostvarenju ciljeva energetske učinkovitosti za 2020., predstavnici država članica susreli su se dva puta u jesen 2018. u sklopu aktivnosti posebne radne skupine koju je osnovala Komisija. U izvješću o radu radne skupine²⁰ utvrđeni su neki dodatni uzroci povećane potrošnje energije povezani s nacionalnim kontekstima. To su, primjerice: i. kašnjenje u provedbi politika energetske učinkovitosti; ii. razlika između procijenjene i stvarne uštede energije; iii. nedovoljno uzimanje u obzir učinka aspekata ljudskog ponašanja kao što je povratni učinak; iv. nedostatna financijska sredstva za politike energetske učinkovitosti; i v. ograničenja koja se odnose na pravila EU-a o državnim potporama.

Kvantitativnija analiza različitih čimbenika koji uzrokuju promjene u potrošnji energije moguća je zahvaljujući analizi čimbenika koju provode JRC²¹ i Odyssee-Mure²². Međutim, obje analize obuhvaćaju samo podatke do 2016.

Glavni čimbenik smanjenja potrošnje primarne energije bio je smanjenje konačne potražnje za energijom zbog poboljšanja intenziteta konačne energije (slika 3.). To je pridonijelo ukupnom smanjenju potrošnje primarne energije od 122 Mtoe, što odgovara 7 % potrošnje 2005. Poboljšanja učinkovitosti pretvorbe zaslužna su za pad od 30 Mtoe u razdoblju od 2005. do 2016. Smanjenje gubitaka u distribuciji i potrošnja u sektoru pretvorbe doveli su do dodatnog smanjenja potrošnje primarne energije od 9,5 Mtoe. Sve veći udio obnovljivih izvora energije u bruto konačnoj potrošnji energije, koji je porastao s 9 % na 17 %²³ na razini EU-a, također je pridonio smanjenju razine potrošnje primarne energije. Međutim, povećana upotreba električne energije imala je kompenzacijski učinak, tako da je ukupni učinak pretvorbe od – 30 Mtoe (što je jednako padu od –2 % u odnosu na potrošnju primarne energije iz 2005.) relativno skroman.

¹⁹ Samuel Thomas (2018.), *Drivers of recent energy consumption trends across sectors in EU28 (Pokretači najnovijih trendova u potrošnji energije po sektorima u EU28)*.

Izvješće s radionice o trendovima potrošnje energije.

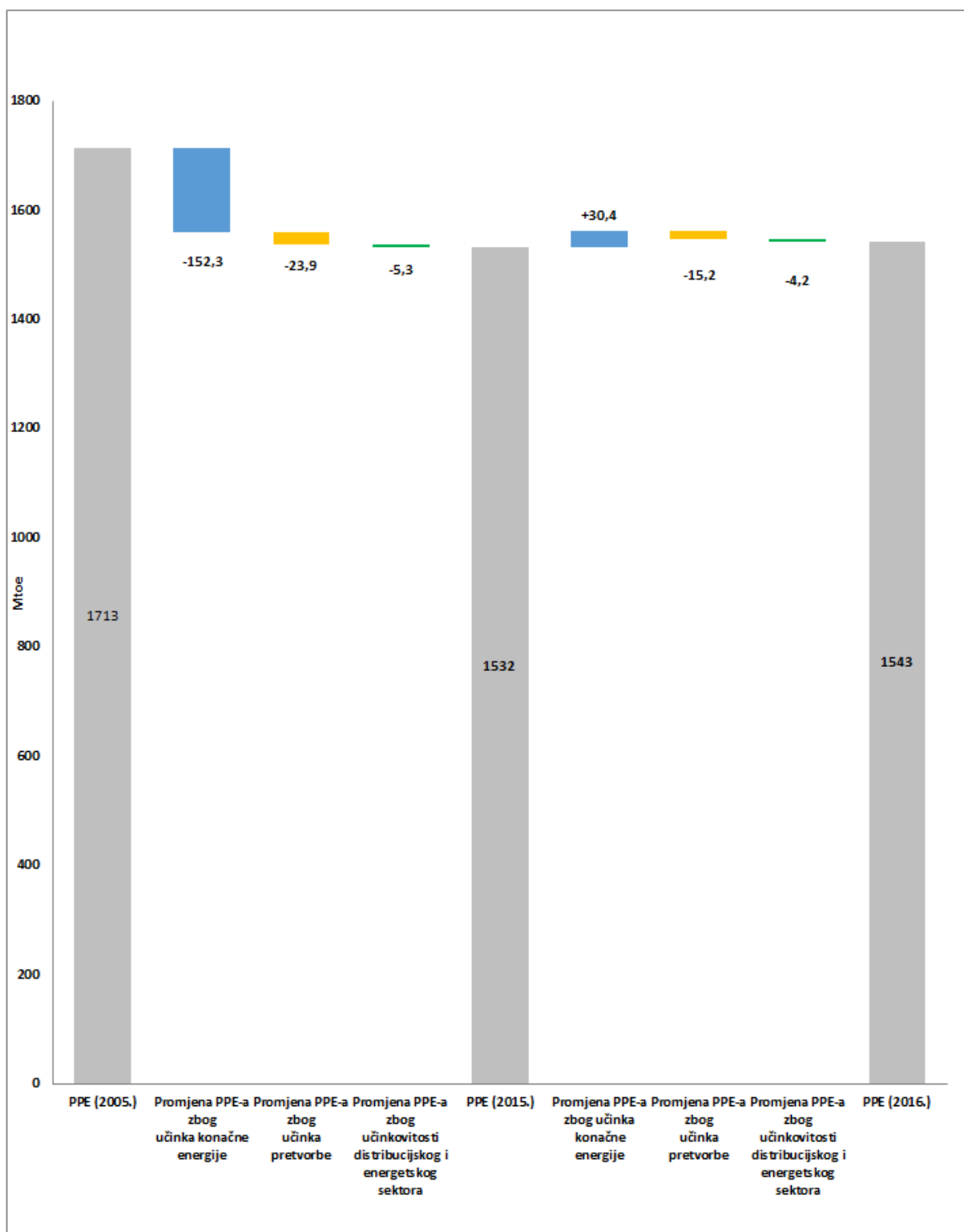
²⁰ Europska komisija (2019.), *Izvješće radne skupine ... op. cit.*

²¹ Economidou, M. i Román Collado, R. *op. cit.*

²² <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

²³ Podaci za 2016.

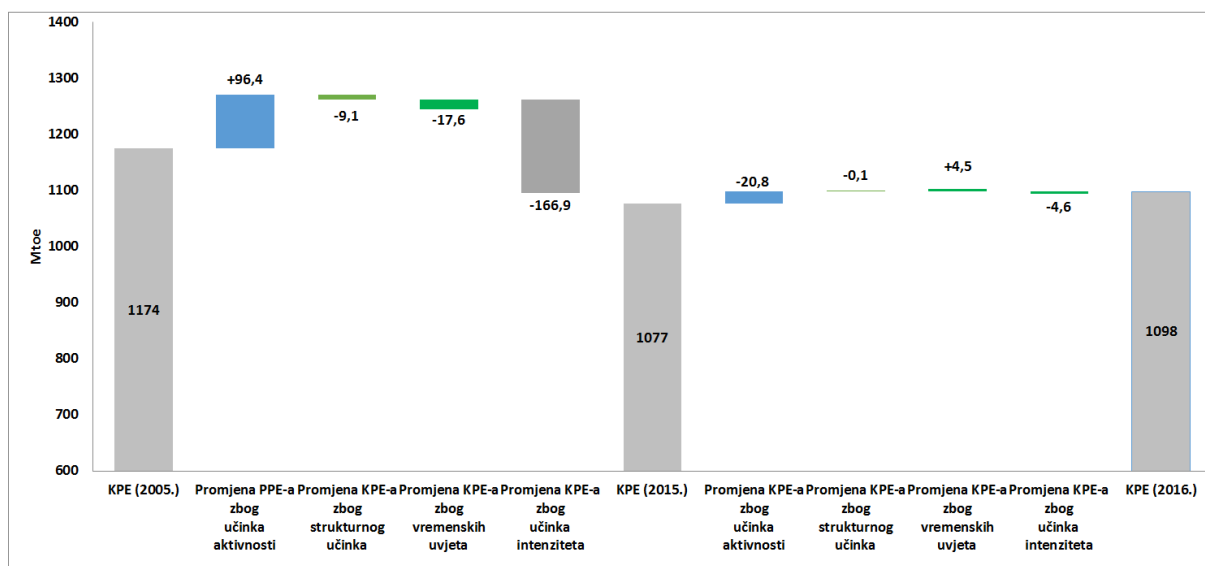
Slika 3.: Prikaz promjena u potrošnji primarne energije u 28 država članica za razdoblje 2005.–2016. primjenom aditivnog pristupa s pomoću Divisijina indeksa logaritamske sredine (engl. Logarithmic Mean Divisia Index, LMDI)

Izvor: JRC

Pad konačne potrošnje energije uglavnom je posljedica manje potrošnje u industriji (–15 % 2017. u usporedbi s 2005.) te u stambenom sektoru (–9 %). S druge strane, u odnosu na 2005. potrošnja energije porasla je u uslužnom sektoru (+4 %) i prometu (+3 %).

Slika 4.: Prikaz promjena u konačnoj potrošnji energije (Mtoe) u 28 država članica za razdoblje 2005. –2016. primjenom aditivnog pristupa s pomoću Divisijina indeksa logaritamske sredine (engl. Logarithmic Mean Divisia Index, LMDI)

Izvor: JRC

Analiza JRC-a upućuje na to da je, kao i u slučaju primarne energije, konačna potrošnja energije u razdoblju od 2005. do 2016. pala zbog poboljšanja konačnog energetskeg intenziteta (–171,4 Mtoe), čime je ublaženo povećanje potrošnje energije zbog gospodarskog rasta (+117,4 Mtoe). Strukturne promjene s ciljem stvaranja energetski učinkovitijih sektora zaslužne su za pad konačne potrošnje energije od 9,1 Mtoe, a toplije zime dovele su do smanjenja potrošnje energije od 13,1 Mtoe. Zbog toga je ukupna potrošnja energije u EU-u od 2005. do 2016. pala s 1 174 na 1 098 Mtoe (vidjeti sliku 4.).

U razdoblju od 2015. do 2016. zabilježeno je povećanje ukupne potrošnje energije u cijelom EU-u od +20,8 Mtoe. U tom kratkom razdoblju, poboljšanja intenziteta (–4,6 Mtoe) nisu bila dostatna za kompenzaciju povećanja koje je posljedica gospodarskog rasta (učinak aktivnosti: +20,9 Mtoe) i hladnijeg vremena (+4,5 Mtoe).

Analiza u okviru projekta Odyssee-Mure otkriva slične trendove za razdoblje od 2005. do 2016. Analizom je potvrđeno da su uštede energije imale važnu ulogu u ublažavanju povećanja potrošnje prouzročenog učinkom aktivnosti, načinom života i demografijom u tom razdoblju. Međutim, važnost različitih čimbenika i njihovi razmjeri nisu isti zbog razlika u metodologiji i ulaznim podacima. Niža potrošnja primarne energije uglavnom je bila potaknuta smanjenjem konačne potrošnje energije (–85 Mtoe), ali znatnu ulogu imaju povećanje učinkovitosti i promjene strukture energenata (–75 Mtoe). Kad je riječ o konačnoj potrošnji energije, učinak aktivnosti doveo je do povećanja od 58 Mtoe, dok su način života i demografija zaslužni za dodatnih 32 Mtoe, odnosno 25 Mtoe. Ta su povećanja ublažena znatno većim uštedama energije u razdoblju od 2005. do 2016. (–163 Mtoe), dok su strukturne promjene i vremenske prilike dovele do dodatnog smanjenja od 11 Mtoe.

4.1. Industrijski sektor

Konačna potrošnja energije u industriji u EU-u smanjila se u apsolutnim vrijednostima s 332 Mtoe, koliko je iznosila 2005., na 283 Mtoe 2017. (–15 %). Međutim, u tom se razdoblju u nekim zemljama povećala potrošnja energije u industriji, i to u Mađarskoj (+25 %), Malti (+9 %), Latviji (+7 %), Austriji (+7 %), Belgiji, Njemačkoj i Poljskoj (za manje od 5 % u svakoj). U usporedbi s prethodnom godinom, potrošnja konačne energije u industriji u EU-u povećala se za 1,6 % 2017., ali su se kretanja u državama članicama razlikovala (11 država članica zabilježilo je pad). Zemlje s najvećim porastom su Luksemburg, Poljska, Danska (oko +4 %), Finska i Belgija (+3 %). Obujam industrijske proizvodnje povećao se za 9 % u razdoblju od 2014. do 2017. (3,4 % na godišnjoj razini 2017.), no taj rast aktivnosti samo se djelomično odrazio na promjene u potrošnji energije koje su u istom razdoblju porasle za 2 %.

U pogledu energetskeg intenziteta²⁴, gotovo su sve države članice uspjele poboljšati industrijsku učinkovitost u razdoblju od 2005. do 2017., što je dovelo do ukupnog smanjenja energetskeg intenziteta od 22 % u EU-u. Samo su Mađarska (+24 %), Grčka (+17 %) i Latvija (+9 %) povećale konačnu potrošnju energije kao udio bruto dodane vrijednosti (BDV) u industrijskom sektoru. S druge strane, najveća su poboljšanja zabilježena u Rumunjskoj, Irskoj, Estoniji i Bugarskoj (preko 50 %). Ako godišnja kretanja usporedimo s onima 2016., samo su Grčka, Latvija, Mađarska i Cipar zabilježili porast energetskeg intenziteta u industriji 2017., dok su se ostale države članice nastavile poboljšavati.

4.2. Stambeni sektor

Konačna potrošnja energije u stambenom se sektoru smanjila za otprilike 9 %, s 310 Mtoe u 2005. na 284 Mtoe u 2017. Međutim, u razdoblju od 2014. do 2017. potrošnja energije porasla je za 7 % (s padom od –0,5 % 2017.). Taj je porast donekle posljedica hladnijeg zimskog vremena nakon iznimno tople zime 2014., s obzirom da potrošnja energije za grijanje prostora iznosi oko 2/3 potrošnje energije u stambenom sektoru. Potrošnja energije za grijanje korigirana za vremenske uvjete uglavnom je od 2010. bila na istoj razini, nakon nekih smanjenja u prethodnim godinama. Broj dana u sezoni grijanja bio je 2017. tek neznatno viši nego 2016., a potrošnja energije se u odnosu na prethodnu godinu smanjila za 0,5 %. Iako hlađenje prostora još uvijek čini relativno ograničen udio u potrošnji energije, u nekim zemljama ubrzano raste, dok se 2017. broj dana u sezoni hlađenja gotovo udvostručio u odnosu na 2014.²⁵

Čini se da učinak bogatstva (koji se odražava, među ostalim, većim brojem stambenih objekata i njihovom većom prosječnom površinom) i promjene u načinu života (na primjer, povećanje broja novih malih uređaja) mogu biti dodatni čimbenici nedavnih povećanja potrošnje energije. Za javne zgrade veća razina energetske udobnosti navodi se kao jedan od čimbenika koji pridonose trendu povećanja potrošnje energije²⁶.

Intenzitet stambenog sektora u smislu potrošnje energije po glavi stanovnika u EU-u smanjio se u razdoblju od 2005. do 2017. za otprilike 12 % (smanjio se i za gotovo 1 % u 2017. u usporedbi s 2016.). Međutim, razvoj nije bio ujednačen u svim državama članicama. U sedam zemalja rezultati su se pogoršali, a najveći porast intenziteta zabilježen je u Bugarskoj (+20

²⁴ Potrošnja energije u odnosu na bruto dodanu vrijednost (BDV).

²⁵ Tsemekidi Tzeiranaki S., Bertoldi P. et al. (2018.), [*Energy consumption and energy efficiency trends in the EU-28 for the period 2000-2016 \(Trendovi potrošnje energije i energetske učinkovitosti u EU za razdoblje od 2000. do 2016.\)*](#), Izvješće JRC-a Znanost za politiku.

²⁶ Samuel Thomas (2018), cp. cit.

%), Litvi (+14 %) i na Malti (+8 %). S druge strane, Belgija (–26 %), Irska (–25 %) i Ujedinjena Kraljevina (–23 %) najviše su uspjele smanjiti intenzitet.

4.3. Uslužni sektor

U uslužnom sektoru zabilježen je najveći porast potrošnje energije u razdoblju od 2005. do 2017. (+4 %). To je povećanje do određene mjere posljedica snažnog rasta razine aktivnosti, jer se u razdoblju od 2005. do 2017. BDV u uslužnom sektoru povećao za oko 19 %. S obzirom na porast potrošnje energije u razdoblju relativno snažnog rasta zaposlenosti do 2008. i ponovno u razdoblju od 2014., očita je povezanost između povećane zaposlenosti i potrošnje energije u uslužnom sektoru. Osim toga, s procijenjenih 45 % potrošnje energije u uslužnom sektoru koja se koristi za grijanje prostora, zimske temperature također imaju znatan godišnji učinak na ukupnu potrošnju.

Konačni energetske intenzitet u sektoru usluga poboljšao se za 13 % u razdoblju od 2005. do 2017. Najveća su poboljšanja zabilježena u Irskoj, Mađarskoj, Slovačkoj, Austriji i Švedskoj. U usporedbi s 2016. energetske intenzitet EU-a dodatno se poboljšao 2017.; potrošnja energije ostala je stabilna dok je BDV sektora porastao za približno 2 %.

4.4. Prometni sektor

Konačna potrošnja energije u EU-u u prometu²⁷ smanjila se za 2,5 %, s 369 Mtoe koliko je iznosila 2005., na 378 Mtoe 2017. U usporedbi s razinama iz 2005., potrošnja energije u tom sektoru povećala se u 19 država članica 2017.²⁸ Potrošnja se znatno povećala (za više od 40 % od 2005.) u Poljskoj, Rumunjskoj, Litvi i Malti. Nasuprot tome, pala je za više od 10 % u Grčkoj i Italiji.

Konačna potrošnja energije EU-a u prometu povećala se za 2,5 % u razdoblju od 2017. do 2016., s tim da su sve države članice²⁹ osim tri izvijestile o povećanju. To povećanje predstavlja nastavak trenda rasta zabilježenog 2014. jer je u razdoblju od 2014. do 2017. potrošnja energije u prometnom sektoru porasla za 7 %. Oko 81 % konačne potrošnje energije u prometu odnosi se na cestovni promet, a naftni proizvodi (benzin i dizel) su daleko najzastupljeniji izvori energije koji se upotrebljavaju u tom sektoru. Zračni prijevoz koji se u tom razdoblju povećao za 14 % čini sve veći udio u ukupnoj potrošnji energije u prometu. Zemlje s najvećim povećanjem u odnosu na prethodnu godinu su Poljska (+16 %), Slovačka (+13 %), Hrvatska, Malta i Rumunjska (po 8 %).

Rast aktivnosti cestovnog prijevoza i niske cijene naftnih proizvoda bili su glavni razlozi za povećanje potrošnje energije. Nakon tri godine pada, u razdoblju od 2012. do 2016. aktivnost putničkog prijevoza povećala se za 8,3 %. Porast od 3,2 % 2016. najbrža je zabilježena stopa rasta u posljednjih 20 godina. Aktivnost prijevoza tereta također se povećala od 2012. i to za 7,9 % do 2016. godine. Unatoč tom uzlaznom trendu, broj prevezenih tonskih kilometara i dalje je za 2,4 % niži od najviše razine iz 2007. Osim toga, prometno zagušenje, posebno u velikim gradovima, dodatno je pridonijelo povećanoj potražnji za energijom u prometnom sektoru.

²⁷ Uključuje cjevovodni transport koji je uključen u ciljeve povećanja energetske učinkovitosti do 2020. što je suprotno pristupu iz komunikacije COM(2015) 574 final.

²⁸ Uspoređivanje država članica treba se provesti oprezno jer se konačna potrošnja energije temelji na prodanom gorivu, a ne na potrošenom gorivu na državnom području zemlje.

²⁹ Belgija, Italija i Slovenija.

Postoji snažna povezanost između gospodarskog rasta i potražnje za cestovnim prijevozom tereta u komercijalne svrhe, dok je odnos između rasta BDP-a i putničkog prijevoza složeniji te na njega utječe mnoštvo čimbenika. Također je navedeno da su relativno niže cijene goriva povećale pritisak na potražnju za transportnim gorivom, a promjena makroekonomskog okruženja utjecala je na odnos između cijena goriva i potražnje za prijevozom u EU-u od 2000. Što se tiče promjene načina prijevoza na razini EU-a, promjene u udjelu različitih vrsta putničkog prijevoza nisu imale velik utjecaj na potrošnju energije u posljednjih nekoliko godina. Međutim, neprekidni rast zračnog prijevoza u određenoj mjeri utječe na povećanje potrošnje. U prijevozu tereta udjeli određenih vrsta prijevoza uglavnom se nisu mijenjali tijekom vremena.

Učinkovitost segmenta lakih osobnih vozila se s vremenom poboljšava, a sve veći broj novih registracija pridonio je poboljšanju ekonomičnosti potrošnje goriva cijelog voznog parka. Međutim, posebno visok porast registracija zabilježen je posljednjih godina u segmentu sportskih terenskih vozila (SUV). U usporedbi s drugim tipovima automobila, vozila SUV imaju karakteristike kao što su velika čea područja i visoki koeficijenti otpora koji negativno utječu na potrošnju goriva. Prema podacima JATO-a³⁰, u Europi su SUV-ovi činili 26 % ukupne prodaje osobnih automobila 2016. u odnosu na 8 % iz 2007. Osim toga, prema podacima LMC-a³¹, očekuje se nastavak ovog snažnog uzlaznog trenda, a SUV-ovi će 2020. dosegnuti 34 % ukupne europske prodaje osobnih automobila.

5. Prenošnje Direktive o energetskej učinkovitosti

Komisija u bliskoj suradnji s državama članicama i dalje prati prenošenje i provedbu Direktive o energetskej učinkovitosti.

Komisija je 2018. nastavila sa strukturiranim dijalogom (zahtjevi za informacije u okviru postupka EU Pilot) koji su države članice pokrenule prethodne godine kako bi se osiguralo da se sve obveze i zahtjevi iz Direktive o energetskej učinkovitosti ispravno preneseni u nacionalno zakonodavstvo i politiku. Nakon procjene odgovora poslanih u sklopu postupka EU Pilot, Komisija je svim državama članicama poslala službene opomene u kojima zahtijeva dodatna pojašnjenja o preostalim otvorenim pitanjima.

U pogledu obveze izvješćivanja Komisije, dostavljeni su svi nacionalni akcijski planovi za energetskej učinkovitost koji su trebali biti dostavljeni do kraja travnja 2017., iako ih je nekoliko dostavljeno s velikim zakašnjenjem. Ukupno 10 država članica uključilo je ažuriranja ciljeva ili predviđanja za 2020. u NAPEU-ove za 2017. Ti revidirani ciljevi ukazuju na povećanje razlike između očekivanih ukupnih doprinosa i cilja EU-a. NAPEU-ovi sadržavaju detaljne informacije o politikama i mjerama energetske učinkovitosti koje države članice planiraju za sljedeće trogodišnje razdoblje kako bi ostvarile nacionalne ciljeve energetske učinkovitosti. Pregled i procjena novih mjera te korištenje različitih instrumenata (regulatornih, finansijskih, poreznih, sustava obveza energetske učinkovitosti) izneseni su u izvješću JRC-a³². U tom se izvješću također analizira provedba mjera energetske učinkovitosti

³⁰ Munoz, F., (2018.), [The global domination of SUVs continues in 2017 \(Globalna dominacija SUV-ova nastavlja se i 2017.\)](#).

³¹ LMC (2018.), [Automotive sales, production, powertrain forecasting \(Predviđanja prodaje i proizvodnje automobila te pogonskih sustava\)](#).

³² Economidou, M., Labanca, N. (et al.) (2019), [Assessment of the Second National Energy Efficiency Action Plans under the Energy Efficiency Directive \(Procjena drugih nacionalnih akcijskih planova za energetskej učinkovitost u skladu s Direktivom o energetskej učinkovitosti\)](#), Izvješće JRC-a Znanost za politiku.

u različitim sektorima (stambeni, industrijski, prometni, poljoprivredni i javni sektor) i procjenjuju uštede energije koje će se ostvariti u okviru glavnih političkih inicijativa i programa.

U skladu s člankom 24. Direktive o energetskej učinkovitosti tijekom 2018. sve države članice podnijele su izvješća za 2018. Međutim, još uvijek se može poraditi na roku podnošenja, kao i kvaliteti te cjelovitosti dostavljenih informacija. JRC je tijekom 2018. analizirao ta godišnja izvješća³³.

5.1. Napredak u provedbi članka 7. (obveza uštede energije)

U skladu s člankom 7., države članice izvijestile su o ostvarenim uštedama za razdoblje od 2014. do 2016.; na razini EU-a one su kumulativno iznosile 54 547 ktoe. To je otprilike 24 % ukupnih kumulativnih ušteda energije koje se zahtijevaju do kraja 2020. i približno 10 % više od procijenjenog iznosa ušteda za razdoblje od 2014. do 2016., uz pretpostavku linearnog ostvarivanja zahtijevanih ušteda. Iako ukupne uštede energije na razini EU-a pokazuju veće uštede za 2016., napredak u provedbi članka 7. treba razmotriti na nacionalnoj razini: svaka bi država članica trebala ispuniti obveze u pogledu uštede energije do kraja 2020.

Analiza pokazuje da nekoliko država članica zaostaje u pogledu ostvarenih ušteda za 2016., a Bugarska, Hrvatska, Cipar, Češka, Grčka, Latvija, Luksemburg i Portugal ostvarile su manje od 60 % zahtijevanih ušteda za 2016. godinu. Francuska, Mađarska, Italija, Litva i Španjolska ostvarile su više od 80 % ušteda, ali su i dalje ispod onoga što se zahtijevalo za 2016. S druge strane, Austrija, Belgija, Danska, Estonija, Finska, Njemačka, Irska, Malta, Nizozemska, Poljska, Rumunjska, Slovačka, Slovenija, Švedska i Ujedinjena Kraljevina na pravom su putu ili ostvaruju veće uštede energije od onih koje se zahtijevaju za razdoblje od 2014. do 2016.

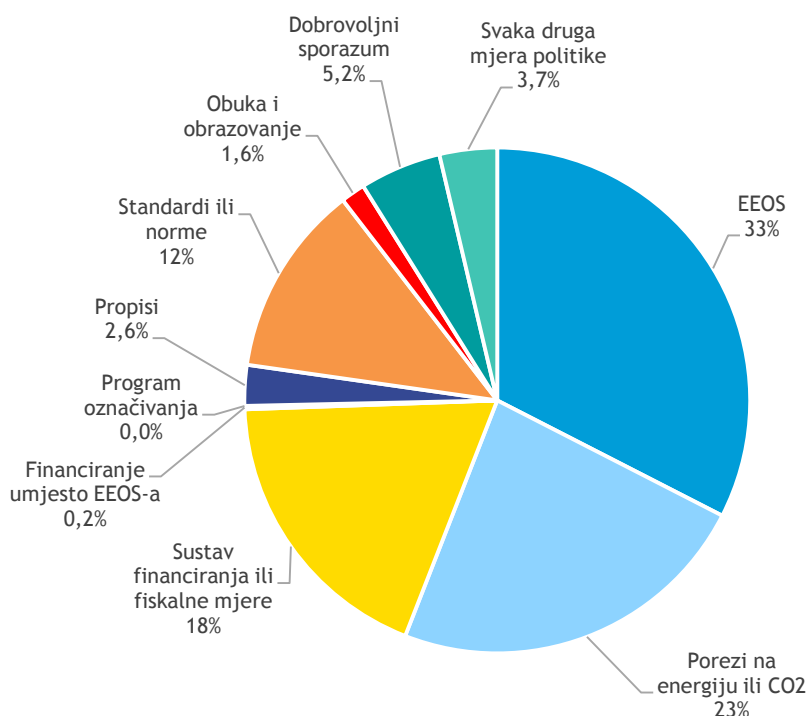
U najnovijim godišnjim izvješćima devet zemalja³⁴ obavijestilo je Komisiju da su uvele nove mjere politike. Nadalje, neke zemlje ažurirale su procjene očekivanih/ostvarenih ušteda za 2014. i 2015. iz prethodno dostavljenih mjera politike.

Većina (otprilike jedna trećina) ušteda energije ostvarena je u okviru sustava obveza energetske učinkovitosti, 23 % zbog poreza na energiju ili CO₂ i 18 % zbog sustava financiranja ili fiskalnih mjera. Samo je manji dio ušteda energije ostvaren zbog programa označivanja i nacionalnih sredstava.

³³ Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Labanca, N. (et al.) (2019.), [*Analysis of the annual reports 2018 under the Energy Efficiency Directive \(Analiza godišnjih izvješća za 2018. u skladu s Direktivom o energetskej učinkovitosti\)*](#), Tehnička izvješća JRC-a.

³⁴ Bugarska, Cipar, Estonija, Grčka, Mađarska, Italija, Latvija, Portugal i Španjolska.

Slika 5. Raspodjela kumulativnih ušteda energije u razdoblju od 2014. do 2016. prema vrsti mjere politike

Izvor: Izračuni na temelju nacionalnih godišnjih izvješća za 2018.

Više od dvije trećine ušteda (68 %) ostvareno je provedbom međusektorskih mjera koje su usmjerene na različite sektore, uključujući zgrade. Preostale uštede energije ostvarene su zahvaljujući mjerama usmjerenim na kućanstva (12 %) i promet (9 %), a potom industriju (6 %) i uslužni sektor (2%). Za 3 % prijavljenih ušteda nije bilo jasno na koji se sektor odnose.

5.2. Napredak u provedbi članka 5. (zgrade javnih tijela kao primjer)

Prilikom podnošenja godišnjih izvješća za 2018., sedam država članica nije dostavilo zatražene ažurirane podatke u skladu s člankom 5., dok 13 država članica nije ispunilo obvezu izvješćivanja u prethodnoj godini. Među njima, Švedska, Finska, Belgija, Grčka, Rumunjska i Malta nisu obavijestile Komisiju o rezultatima u posljednje dvije godine.

Među državama članicama koje su odabrale zadani pristup³⁵, njih šest je postiglo godišnje ciljeve u smislu obnovljene površine. To su: Estonija, Španjolska, Italija, Litva, Latvija, Luksemburg i Slovenija. Među državama članicama koje su primijenile alternativni pristup, šest država članica postiglo je godišnje ciljeve uštede energije. To su Češka, Francuska, Hrvatska, Irska, Nizozemska i Poljska. Istodobno sedam zemalja dostavilo je relevantne podatke koji ukazuju na to da su ispunile kumulativne ciljeve u skladu s člankom 5. za

³⁵ Člankom 5. od država članica se zahtijeva da svake godine obnove 3 % ukupne površine grijanih i/ili hlađenih zgrada većih od 250 m² u vlasništvu i uporabi središnje vlasti koje ne ispunjavaju minimalne energetske zahtjeve kako bi zadovoljile barem minimalne nacionalne zahtjeve energetske svojstava (zadani pristup) ili poduzmu druge troškovno učinkovite mjere kako bi se postigla jednaka ušteda energije (alternativni pristup).

razdoblje od 2014. do 2017. To su Cipar, Njemačka, Irska, Hrvatska, Finska, Poljska i Ujedinjena Kraljevina.

6. Zaključak

Podaci iz 2017. pokazuju stalni rast potrošnje energije od 2014. Zbog povećanja ostvarenih tijekom u razdoblju od 2014 do 2017. potrošnja energije neznatno je iznad linearne putanje za ostvarivanje ciljeva za 2020. Iako su zime 2015. i 2016. bile hladnije nego zima 2014. čime se povećala potreba za grijanjem prostora, jasno je da vremenski učinci nisu jedini pokretač nedavnih povećanja. Gospodarski rast, povećanje bogatstva i promjene u načinu života također su povećale potražnju za energijom. Iako su se ti učinci u prošlosti u većoj mjeri ublažavali mjerama energetske učinkovitosti, postignute uštede nisu bile dovoljne za smanjenje potrošnje energije zbog kašnjenja u provedbi nekih politika i poduzimanja manjeg broja novih mjera u tom području.

Dvije različite metodologije analize čimbenika analizirane u izvješću potvrđuju da je energetska učinkovitost bila glavni pokretač poboljšanja energetskeg intenziteta u raznim sektorima. Do nedavno su te mjere bile dostatne za neutraliziranje porasta potražnje za energijom prouzročenog gospodarskom aktivnošću, višim standardima udobnosti povezanih s grijanjem i hlađenjem te promjenama u ponašanju i načinu života. Međutim, u posljednje vrijeme čini se da je ostvarene uštede smanjene, dok su se pozitivni učinci aktivnosti povećali.

U tom kontekstu, postalo je jasno da postoji potreba da se pojačaju naponi ne samo za postizanje ciljeva za 2020., nego i za postavljanje prave osnove za sljedeće desetljeće u kojem će biti potrebna još veća razina ambicioznosti. Dodatne mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti također bi imale dodatne korisne učinke kao što su niži računi za energiju, bolje zdravlje (kroz poboljšanu kvalitetu zraka), veća udobnost i smanjenje energetskeg siromaštva.

Radna skupina koju je uspostavila Europska komisija složila se da postoji potreba za rješavanjem poteškoća u ostvarenju ciljeva EU-a za 2020. Za ostvarivanje daljnjeg napretka utvrđen je niz rješenja. Prvo, potrebno je osigurati punu provedbu postojećeg zakonodavstva, budući da je došlo do kašnjenja u prenošenju i provedbi direktiva o energetskeg učinkovitosti i o energetskeg učinkovitosti zgrada. To uključuje potpuno ispunjenje obveze uštede energije u skladu s člankom 7. i ispunjavanje zahtjeva za provođenje redovitih pregleda u skladu s člankom 14. i 15. Direktive o energetskeg učinkovitosti zgrada. Nadalje, važno je u potpunosti iskoristiti preostale mogućnosti financiranja u okviru europskih strukturnih i investicijskih fondova te provesti dodatne mjere na nacionalnoj razini.

Europska komisija pojačala je razmjenu informacija i najboljih praksi te je pokrenula postupak jačanja tržišnog nadzora u pogledu zahtjeva za energetskeg učinkovitost proizvoda država članica. Također želi pomoći državama članicama u izgradnji kapaciteta za promicanje obnove zgrada u javnom sektoru, uključujući putem ugovora o energetskeg uslugama. Primjenom nekoliko nedavno donesenih mjera ili mjera koje su u pripremi trebale bi se ostvariti dodatne uštede energije tijekom nešto dužeg vremenskog razdoblja nakon 2020. To uključuje zakonski obvezujuće nacionalne klimatske ciljeve za razdoblje od 2021. do 2030. za sektore kao što su prometni i stambeni sektor koji nisu obuhvaćeni sustavom trgovanja emisijama EU-a, nedavno dogovorene strože standarde u pogledu CO₂ za laka teretna vozila nakon 2020., poboljšani sustav praćenja, standarde za emisije CO₂ za nove kamione, zakonodavni paket novih standarda energetskeg učinkovitosti i označavanja za proizvode te pojačani članak 7. u revidiranoj Direktivi o energetskeg učinkovitosti. S obzirom na činjenicu da se u revidiranoj Direktivi o energetskeg učinkovitosti zgrada bolje uzima u obzir digitalna dimenzija, olakšat će se uvođenje IKT-a i pametnih tehnologija za koje se očekuje da će imati

važnu ulogu u povećanju energetske učinkovitosti zgrada i smanjenju potrošnje energije u zgradama u narednim godinama. Poboľjšani koordinacijski i korektivni mehanizmi u skladu s Uredbom o upravljanju energetskom unijom³⁶ trebali bi također pomoći da se EU vrati na pravi put u slučaju nedostatka ambicije i napretka u razdoblju nakon 2020.

Komisija će i dalje pratiti napredak država članica u ostvarivanju okvirnih nacionalnih ciljeva povećanja energetske učinkovitosti za 2020. te provedbu Direktive o energetskoj učinkovitosti. Podnijet će izvješće o napretku Radnoj skupini u ljeto 2019. godine kada će za procjenu biti dostupni preliminarni podaci za 2018.

Komisija također poziva Europski parlament i Vijeće da izraze stajališta o ovoj procjeni.

³⁶ COM(2016) 759 final.

Tablica 1.: Pregled pokazatelja

Država članica	Trend u pogledu ostvarivanja cilja za 2020.		Kratkoročni trend		Energ. intenzitet za cijelu ekonom.	Industrija	Stambeni sektor	
	PPE trend 2005.-2017. u usporedbi s trendom PPE 2005.-2020. u pogledu ostvarivanja cilja za 2020.	KPE trend 2005.-2017. u usporedbi s trendom KPE 2005.-2020. u pogledu ostvarivanja cilja za 2020.	Promjena PPE-a za 2017. u usporedbi s PPE-om za 2016. [%]	Promjena KPE-a za 2017. u usporedbi s KPE-om za 2016. [%]	Prosječna godišnja promjena energetskeg intenziteta PPE-a u razdoblju 2005.-2017. [%]	Prosječna godišnja promjena energetskeg intenziteta KPE-a u industriji [%]	Prosječna godišnja promjena KPE-a u razdoblju 2005.-2016. po glavi stanovnika s vremenskim korekcijama [%]	Prosječna godišnja promjena KPE-a u razdoblju 2005.-2016. po glavi stanovnika s vremenskim korekcijama [%]
EU28	-	-	0.9%	1.2%	-2.0%	-2.0%	-0.5%	-1.2%
BE	-	-	-0.3%	-1.2%	-1.7%	-0.7%	-2.4%	-1.6%
BG	-	-	3.7%	2.5%	-2.8%	-5.2%	2.3%	0.4%
CZ	+	+	0.1%	2.7%	-3.0%	-4.6%	1.1%	0.0%
DK	-	+	2.1%	1.3%	-1.8%	-1.8%	0.1%	-0.5%
DE	-	-	0.2%	0.9%	-2.0%	-1.6%	-0.4%	-0.8%
EE	+	-	-4.2%	1.3%	-1.5%	-6.0%	1.2%	0.0%
IE	-	+	-1.4%	1.5%	-4.2%	-5.0%	-2.6%	-3.1%
EL	+	+	1.2%	0.3%	-0.2%	1.8%	-0.5%	-0.9%
ES	-	+	5.4%	2.3%	-1.5%	-2.4%	1.2%	-1.2%
FR	-	-	-0.3%	0.2%	-1.7%	-1.4%	-0.6%	-1.8%
HR	+	+	3.5%	4.3%	-1.4%	-1.6%	0.4%	-0.9%
IT	+	+	0.7%	-0.6%	-1.3%	-2.7%	1.0%	-0.3%
CY	-	+	4.4%	5.6%	-1.1%	0.7%	2.0%	-1.9%
LV	+	+	4.0%	5.1%	-2.1%	1.4%	-0.6%	-1.5%
LT	+	-	2.0%	5.1%	-5.0%	-2.0%	1.7%	-0.8%
LU	+	+	3.5%	3.6%	-3.0%	-1.0%	-2.1%	-3.8%
HU	+	-	3.1%	3.9%	-1.6%	2.0%	0.2%	-0.3%
MT	+	-	12.9%	6.8%	-4.5%	0.0%	13.4%	0.0%
NL	-	+	-0.4%	0.9%	-2.1%	-1.3%	-1.1%	-1.8%
AT	-	-	2.7%	2.1%	-1.1%	-0.3%	1.1%	0.4%
PL	-	-	4.5%	7.0%	-2.7%	-3.8%	1.0%	-0.5%
PT	+	+	4.7%	2.3%	-0.7%	-1.1%	-0.2%	-1.7%
RO	+	+	5.7%	4.4%	-4.3%	-5.9%	1.1%	-0.8%
SI	+	+	1.5%	-0.3%	-1.9%	-3.1%	0.9%	0.1%
SK	+	-	5.1%	7.2%	-3.9%	-4.9%	-1.0%	-1.8%
FI	+	+	-1.2%	0.1%	-1.9%	-0.5%	0.0%	-0.7%
SE	-	-	-1.6%	0.6%	-2.6%	-1.1%	-0.5%	-1.0%
UK	+	+	-1.6%	-0.8%	-3.1%	-2.5%	-2.2%	-2.2%
Izvorni i preuzeti podaci	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	JRC i Eurostat 08/2018	Odyssee 11/2018

* Znak „+” upotrebljava se ako su države članice smanjivale konačnu potrošnju energije i potrošnju primarne energije od 2005. do 2017. stopom koja je viša od stope smanjenja potrebne od 2005. do 2020. da ostvare ciljanu konačnu potrošnju energije i potrošnju primarne energije za 2020. Znak „-” upotrijebljen je u ostalim slučajevima. KPE označava konačnu potrošnju energije, PPE označava potrošnju primarne energije.

Tablica 2.: Pregled pokazatelja

Država članica	Usluge		Promet			Proizvodnja	
	Prosječna godišnja promjena energetskeg intenziteta KPE-a u razdoblju 2005.-2017. u uslužnom sektoru [%]	Prosječna godišnja promjena KPE-a u razdoblju 2005.-2017. u prometnom sektoru [%]	Promjena udjela željezničkog i autobusnog prijevoza u putničkom prijevozu 2016. u odnosu na 2005. [%]	Promjena udjela željezničkog i prijevoza unutarnjim plovnicama za prijevoz tereta 2016. u odnosu na 2005. [%]	2005-2016 average annual change of heat generation from CHP [%]	Prosječna godišnja promjena 2005.-2016. omjera proizvodnje transformirane energije/utrošeno g goriva pri proizvodnji toplinske energije [%]	
EU28	-1.0%	0.2%	0.3%	-0.1%	-1.0%	0.2%	
BE	-0.2%	0.5%	-1.8%	0.0%	6.8%	0.7%	
BG	-0.8%	1.9%	-11.6%	8.5%	0.6%	0.4%	
CZ	-2.0%	1.2%	2.9%	-4.4%	-0.8%	0.4%	
DK	-1.4%	-0.1%	-2.2%	1.9%	-1.7%	1.3%	
DE	-0.8%	0.6%	0.1%	-2.4%	-1.0%	0.5%	
EE	-0.2%	1.0%	-2.9%	-37.0%	2.6%	0.0%	
IE	-5.2%	0.1%	2.3%	-1.0%	0.0%	0.9%	
EL	1.4%	-1.3%	-3.6%	-1.4%	1.3%	1.4%	
ES	-0.1%	-0.7%	0.6%	0.1%	0.0%	-0.9%	
FR	-0.3%	0.3%	2.8%	-0.4%	-6.1%	-0.1%	
HR	-0.2%	1.7%	-1.0%	2.7%	-0.8%	0.5%	
IT	0.2%	-1.3%	-0.1%	4.2%	1.2%	0.6%	
CY	1.1%	0.2%	-2.2%	0.0%	0.0%	1.0%	
LV	-1.7%	1.4%	-7.8%	-2.2%	3.1%	-0.3%	
LT	-1.4%	3.5%	-0.1%	5.0%	-4.1%	8.0%	
LU	-0.5%	-0.7%	2.4%	-16.0%	-2.5%	1.0%	
HU	-5.0%	1.0%	-4.3%	0.8%	-6.6%	-0.5%	
MT	n.a.	2.9%	-2.3%	n.a.	0.0%	1.5%	
NL	-1.8%	-0.2%	2.3%	1.6%	-0.7%	-0.1%	
AT	-3.4%	0.3%	1.4%	-3.0%	2.8%	1.0%	
PL	-1.8%	5.1%	-9.2%	-8.6%	-1.5%	0.1%	
PT	-1.9%	-0.1%	0.3%	5.1%	4.6%	-0.1%	
RO	-1.4%	3.6%	-5.2%	16.3%	-4.3%	-0.5%	
SI	-0.9%	2.3%	-0.6%	2.6%	0.2%	0.9%	
SK	-3.5%	1.8%	-4.3%	-7.3%	0.1%	0.2%	
FI	0.2%	0.4%	2.4%	1.8%	-0.7%	0.0%	
SE	-2.9%	0.6%	2.3%	-3.0%	2.2%	0.7%	
UK	-1.8%	-0.3%	2.2%	-2.7%	0.0%	0.5%	
Izvorni i preuzeti podaci	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	DG MOVE Pocketbook 2018	DG MOVE Pocketbook 2018	Eurostat 08/2018	Eurostat 08/2018	

Tablica 3.: Pregled dostavljenih podataka o uštedama energije za 2016. na temelju članka 7. (ktoe)

	2016.			Napredak u ispunjavanju cilja			
	Nove uštede	Ukupne godišnje uštede	Kumulativne uštede u razdoblju 2014.–2016.	Ukupne kumulativne uštede koje se zahtijevaju do 2020. (cilj)	Napredak prema ostvarivanju ukupne kumulativne obveze uštede energije do 2020.	Procijenjene godišnje uštede koje se zahtijevaju za razdoblje 2014.–2016.	Razdoblje 2014.–2016. u usporedbi s procijenjenim godišnjim uštedama
Austrija	389	1 026	1 908	5 200	37 %	1 114	171 %
Belgija	226	779	1 640	6 911	24 %	1 481	111 %
Bugarska	50	99	178	1 942	9 %	416	43 %
Hrvatska	15	nije dostupno	62	1 296	5 %	278	22 %
Cipar	2	6	14	242	6 %	52	28 %
Češka	150	310	521	4 882	11 %	1 046	50 %
Danska	256	699	1 346	3 841	35 %	823	163 %
Estonija	77	184	284	610	47 %	131	217 %
Finska	562	nije dostupno	4 775	4 213*	113 %	903	529 %
Francuska	943	2 887	6 489	31 384	21 %	6 725	96 %
Njemačka	2 637	4 085	9 943	41 989	24 %	8 998	111 %
Grčka	40	174	394	3 333	12 %	714	55 %
Mađarska	72	292	641	3 680	17 %	788	81 %
Irska	116	330	609	2 164	28 %	464	131 %
Italija	nije dostupno	1 993	4 638	25 502	18 %	5 465	85 %
Latvija	15	32	58	851	7 %	182	32 %
Litva	23	86	188	1 004	19 %	215	87 %
Luksemburg	nije dostupno	14	24	515	5 %	110	22 %
Malta	nije dostupno	8	16	67	24 %	14	112 %
Nizozemska	586	3 416	5 211	11 512	45 %	2 467	211 %
Poljska	nije dostupno	nije dostupno	3 268	14 818	22 %	3 175	103 %
Portugal	29	94	206	2 532	8 %	543	38 %
Rumunjska	nije dostupno	667	1 368	5 817	24 %	1 247	110 %
Slovačka	56	241	497	2 284**	22 %	489	102 %
Slovenija	37	180	285	945	30 %	203	141 %
Španjolska	514	1 536	3 180	15 979	20 %	3 424	93 %
Švedska	nije dostupno	1 505	3 021	9 114	33 %	1 953	155 %
Ujedinjena Kraljevina	nije dostupno	2 984	6 208	27 859	22 %	5 970	104 %
Ukupno	6 794	24 633	54 547	230 486	24 %	49 390	110 %

Izvor: informacije koje su dostavile države članice i, prema potrebi, dopunjene izračunima Komisije i približnim vrijednostima.